

A Fővárosi Ítéltábla a Satori és Lutter Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Satori Anna ügyvéd) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, alperes neve(alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 26. napján meghozott 70.P.21.202/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. és 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, és külön felhívásra fizessen meg az államnak 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az állam javára 36.000 forint le nem rótt illetéket.

Az ítéletben megállapított tényállás szerint az alperes és édesanyja által lakott ingatlanban a felperes, mint áramszolgáltató 2013. július 31-én kikapcsolta a szolgáltatást. Az alperes álláspontja szerint ezen kikapcsolás jogszerűtlen volt. Ezen felül az alperesnek egyéb elszámolási vitája is van a felperessel az elektromos áram fogyasztásáról kiállított számlák kapcsán. Az alperes álláspontja szerint túlszámlázás történt. Az alperes 2015. január 20. és 2015. március 31. között a felperes részvényese is volt.

Az alperes a felperesi túlszámlázással és kikapcsolással kapcsolatban 2014. december 29. napja és 2015. június 8. napja között számos panaszos e-mailt írt a felperes vezető tisztségviselőinek, felügyelő bizottsági tagjainak, illetőleg a felperes tulajdonosának és könyvvizsgáló cég alkalmazottainak. 2014. október 31. és 2015. február 13. napja között az alperes több ízben folytatott telefonos beszélgetést a felperes telefonos ügyfélszolgálatával, és a ... utcai ügyfélszolgálaton is több alkalommal személyesen megjelent.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a következő valótlan tényállításokkal az alperes megsértette a felperes jóhírnevét:

- 1.)A 2014. december 29. napján a felperes részére küldött e-mailben
- a.) az e-mail tárgyának megjelölése: Törvénytelen ... működés;

- b.) a felperes az alperest tragikus szakszerűtlen, inkorrekt módon fenyegeti;
- c.) a felperes az évszázad Arany Málna díjának átvételére lenne jogosult.

2.) A 2015. január 4. napján a felperes részére küldött e-mailben

- a.) az e-mail tárgyának megjelölése: Törvénytelen ... működés;
- b.) ami bizonyított: a felperesnél csálnak és hamisítanak;
- c.) a december 9-i levélre utólag hamisítva és visszadátumozva (december 23.) becsempészték a választ a rendszerükbe;
- d.) az ilyen történetek és tragikus működés is megerősítik, miért tekinthető a felperesi társaság olyan intézménynek, mint egy fizetésektelen banánköztársasági használt olaj kereskedő;
- e.) amennyiben az adott üzletág jövedelmezősége nem éri el az elvárt szintet, nem az a megoldás, hogy folyamatos törvénytisértésekbe, kaotikus, etikátlan és banán köztársasági működésbe fognak.

3.) A 2015. január 10. és január 11. napján a felperes részére küldött e-mailek tárgya: a törvénytelen ... működés és banán köztársasági színvonal.

4.) A 2015. január 28. napján a felperes részére küldött e-mailben

- a.) az e-mail tárgyának megjelölése: Feltételezett törvénytelen ... működés;
- b.) tragikus, etikátlan és törvénytelen kikapcsolás;
- c.) ... az igazgatóság elnöke az alperes számára két törvénytelen, szakmaiatlan, etikátlan és drasztikusan hiányos válaszlevelet írt.

5.) A 2015. február 1. napján a felperes részére küldött e-mailben

- a.) az e-mail tárgyának megjelölése: Feltételezett törvénytelen ... működés;
- b.) az alperes a részvényesi jogai megsértése miatt 200.000 forint sérelemdíj igényt jelentett be;
- c.) az alperes jogosulatlan adatkezelésért 300.000 forint sérelemdíj igényt jelentett be;
- d.) az alperes jogosulatlan, elvtelen adatkezelésért 500.000 forint sérelemdíj igényt jelentett be;
- e.) az infótörvény megsértése ilyen sorozatban és ilyen szinten kritikus mulasztás, a cég piaci értékét potenciálisan, drámaian csökkentő tényező.

6.) A telefonos ügyfélszolgálattal történt telefonbeszélgetések alkalmával az alperes a következő valótlan kijelentéseket tette:

- a.) gyenge a társaság működése és nagyon alacsony az ügyfélszolgálat színvonala (2014. október 30.);
- b.) a felperes csapnivalóan működik (2014. november 13.);
- c.) a felperes katasztrofálisan működik és egy nagy csődtömeg a cég (2014. november 13.);
- d.) felperes az ügyfél „szemébe köp és fordítva ül a lovon” (2014. november 18.);
- e.) a felperes működése közbotrány (2014. november 18.);
- f.) a felperesi vállalati kultúra egy szemét, a felperes aljas társaság (2015. február 13.);
- g.) a felperes úgy működik, mint egy banán köztársasági használt olajkereskedő (2015. február 4., 2015. február 12.), az igazgatóság elnöke ... hülyeségeket ír a felperesnek a válaszlevelében (2015. február 4.); az alperes az igazgatóság elnökének eljárását és ezzel a társaság működését úgy jellemezte, hogy bújócskát óvodában szoktak játszani, az igazgatóság elnöke pedig bújócskázik vele (2015. február 4);
- h.) a felperes szemét, aljas rohadt társaság, tetű banda (2015. február 9.);
- i.) az alperes azt állította, hogy az igazgatóság elnöke ... baromságokat írál (2015. február 13.);
- j.) az alperesnek kabaréba való hanganyagai vannak a felperestől (2015. február 13.).

7.) 2015 februárjában az alperes személyesen megjelent a felperes ügyfélszolgálati irodájában, ahol

azt közölte, hogy a felperesi társaság „mocskos csaló banda”, „lopós társaság” és „közönséges barbárok”.

8.) A 2015. május 17-én a felperes részére küldött e-mailben:

a.) a felperes adócsalásban vett részt.

9.) A 2015. június 8-án a felperes részére küldött e-mailben:

a.) a felperes adócsalást valósított meg;

b.) a felperes törvénytelenül és a magyar társadalom érdekeivel ellentétesen működik.

A felperes ezen felül kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy

a.) az e-mailjeiben azt állította, hogy a felperes úgy működik, mint egy banán köztársasági használt olajkereskedő;

b.) a telefonbeszélgetések során azt állította, hogy a felperes szemét, aljas társaság, az igazgatóság elnöke hülyeségeket ír és baromságokat irkál, továbbá a felperes aljas rohadt társaság, tetű banda;

c.) az ügyfélszolgálaton személyesen azt állította, hogy a felperesi társaság mocskos csaló banda, lopós társaság és közönséges barbárok.

A felperes kérte, hogy a bíróság az alperest a további jogsértéstől tiltsa el és kötelezze a jogsértés abbahagyására. Kérte, hogy kötelezze az alperest arra, hogy olyan módon, ahogy a sértő kijelentéseket megtette, azaz ugyanazon személyeknek címzett email útján, továbbá telefonon ismerje el a sértő kijelentések valótlanosságát és kérjen bocsánatot.

Előadta, hogy a keresetlevélben és a 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben megjelölt állítások valótlanok, alkalmasak a felperes jóhírnevének megsértésére. Számos közülük arra vonatkozik, hogy a felperes bűncselekményeket követett el. Bűncselekményt azonban az követett el, aki a bíróság emiatt jogerősen elmarasztalt, ilyen pedig nem történt. Az alperes a véleménynyilvánítás szabadságán túlterjeszkedve, minősítette a felperest és ezzel becsületét sértette. Az, hogy elszámolási vita van a felek között, még nem jogosítja fel az alperest arra, hogy ilyen kijelentésekkel illesse a felperest.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy e-mailjeiben, az ügyfélszolgálatnál folytatott telefonosbeszélgetések és személyes megjelenése során is a felperessel fennállott jogvitáival kapcsolatban szerzett tapasztalatait foglalta össze, és a felperes működésére kritikus megjegyzéseket tett, ez azonban a véleménynyilvánítás szabadság körébe tartozik. Ezért az alperest hátrány nem érheti. Ezen túlmenően állításait nem a nyilvánossággal, hanem kizárólag a felperes alkalmazottaival, tulajdonosaival, könyvvizsgálójával és felügyelő bizottsági tagokkal közölte. Azt, hogy a felperes bűncselekményt követ el, a felperes éves beszámolójából merítette: abban az olvasható, hogy az adóhatóság adóbírságot szabott ki, ami egy nem jogász végzettségű számára azonos azzal, hogy adócsalást követett el. Vitatta, hogy az ügyfélszolgálaton a felperes által megjelölt megjegyzéseket tette volna. Kifogásolta, hogy a telefonbeszélgetésekről készült hanganyagot a felperes CD lemezen csatolta, ehhez pedig nem kérte hozzájárulását, ezzel pedig megsértette a polgári törvénykönyvet, az infó törvényt és saját egyetemes üzletszabályzatát.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes jóhírnevének megsértése nem valósult meg, mert az alperes a kifogásolt e-maileket kifejezetten a felperesi társaság alkalmazottainak küldte. Egyébként jóhírnév sértést csak valótlan tényállításokkal lehet megvalósítani, vélemény kategóriába tartozó kijelentésekkel kizárólag a becsület sértése valósulhat

meg. Azt, hogy egy közlés tényállítás vagy vélemény, a bírósági gyakorlat szerint a bizonyíthatósági teszt alapján kell megítélni. Ennek alapján pedig az alperes kijelentései kevés kivételtől eltekintve, véleménynyilvánításnak minősülnek.

Így a felperes törvénytelen működésére való utalás is vélemény nyilvánítás. Ez a kifejezés annyira általános jelentéssel bír, hogy a fogalom nem definiálható egyértelműen, ebből kifolyólag a bizonyíthatósági teszten sem megy át. Az, hogy a felperes azt írta, hogy tragikusan, szakszerűtlenül és inkorrekt módon fenyegeti őt a felperes, szintén véleménynek minősült.

A csalnak, hamisítanak kifejezés, illetőleg azon kitétel, hogy utólag hamisítva és visszadátumozva csempészték választ a rendszerükbe, az alperes által levont következtetésnek minősül, ugyanakkor az azok alapját képező tények valósága és valótlansága objektíve bizonyítható lenne. Mivel azonban kizárólag a felperes vezető jogtanácsosának, felügyelő bizottsági elnökének és tagjainak és egyéb tisztségviselőinek küldte el az ezt tartalmazó 2015. január 4-i levelet, így a fentiek még valótlanságuk esetén sem lennének alkalmasak arra, hogy felkeltsék a társadalom negatív értékítéletét.

Tragikus működésre való utalás, illetőleg, hogy a felperes fizetéseképtelen banán köztársasági használt olajkereskedőhöz hasonlít, a bizonyíthatósági teszt alapján nyilvánvalóan nem minősülnek ténynek. Ugyanez vonatkozik arra az alperesi kijelentésre is, hogy a felperes folyamatos törvénysértésekbe, kaotikus, etikátlan és banán köztársasági működésbe fogott. Az, hogy az alperes a kikapcsolást, mint fogyasztó tragikusan etikátlannak és törvénytelennek minősíti, szintén a felperes tevékenységét minősítő alperesi vélemény.

A 2015. február 1-i levelet az email teljes kontextusában megítélve egyértelmű, hogy a felperes egy bizonyos magatartását az alperes jogsértésként értékeli, ami alapján igényt kíván vele szemben érvényesíteni. A kijelentések tehát nem a társadalmi megítélést rontó tényállítások. A 2015. május 17-án és június 8-án kelt levelekben található adócsalásra utaló kitételek nem tényállítások, ugyanis a köznyelv nemcsak a Btk. szerinti büntetőjogi tényállásokat, hanem minden adóval kapcsolatos jogellenes magatartást így nevez, márpedig a felperes éves beszámoló kivonatai alapján megállapítható, hogy a felperessel szemben több alkalommal is alkalmaztak adóbírságot. A 2015. június 8-án kelt levélben írt azon kitétel, hogy a felperes törvénytelenül és a magyar társadalom érdekeivel ellentétesen működik, szintén a felperes véleménye.

A felperes becsületének megsértésével kapcsolatos kereseti kérelme tárgyban kifejtette, hogy becsületsértést kizárólag természetes személy sérelmére lehet elkövetni, így tehát ezen kérelmek alaptalanok. Mellőzte az elsőfokú bíróság a bizonyítást a tekintetben, hogy a felperes előadásának megfelelően valóban elhangzottak-e azok a kijelentések az alperes részéről, melyre keresetlevelében a felperes hivatkozott, mert azok kapcsán akkor sem lenne helye jogsértés megállapításának, ha a kijelentések elhangzottak volna.

Alaptalanul vitatta ugyanakkor az alperes azt, hogy jogtalan volt a felperes részéről, hogy ezeket a hangfelvételeket becsatolta. Az Infó törvény 5. §-ának (1) bekezdés b) pontja és 6. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján az adatkezelő jogos érdekének érvényesítése céljából felhasználhatja a személyes adatokat is, így a felperes hangját is. Bírói gyakorlat szerint sem minősül visszaélésszerűnek a hangfelvétel felhasználása, ha az más módon nem bizonyítható tény igazolása céljából történik.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Ebben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes

keresetének való helyt adást, valamint az alperes perköltségben marasztalását kérte. Fellebbezésének utóbb benyújtott indoklásában már az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését is kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben, a felperes tulajdonosa, illetőleg a vele szerződésben álló más társaságok, pl. a könyvvizsgáló, a felperestől elkülönült jogi személynek, azaz a felpereshez képest kívülállónak minősül, így a levelek részükre való megküldése a felperes jóhírnevének megsértésére alkalmas volt. Mivel a levelek egymásra fűzve kerültek továbbításra, így a kívülállókhoz minden felperest sértő kijelentés eljutott.

Előadta, hogy a hatóság előtti eljárás megindítása céljából tett nyilatkozatok sem lehetnek sértőek, bántóak, ezért az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy az alperes kijelentései nem jóhírnév sértőek. A bíróság is elismerte, hogy a felperes kijelentései között voltak valótlan tényállítások is. Jogszértő volt tehát a törvénytelen működés kifejezés használata, mely olyan értékítélet, mely önkényes és nem felel meg az ésszerű gondolkodásnak. Nem vélemény a tragikusan szakszerűtlen, inkorrekt módon fenyegeti kijelentés sem. Hasonlóan vitatta az elsőfokú bíróság álláspontját a banán köztársasági színvonal kifejezéssel kapcsolatban is. Kifejtette, hogy tévesen minősítette az elsőfokú bíróság a 2015 februárjában az ügyfélszolgálaton tett alperesi kijelentéseket is. Valótlan tényállítás volt továbbá a csalnak, hamisítanak, a részvényesi jogok, infó törvény megsértése és az adócsalásban való részvétel kijelentés.

Összességében megállapítható, hogy az alperes valótlan tényállításokat tett, bűncselekmények elkövetésével vádolta a felperest és számtalan lealacsonyító, önkényes, a józan kritikai hangvételten túlmutató kifejezést használt. A bírósági gyakorlat és az ítélet is utal arra, hogy még panasz esetén sem lehet durván bántó kifejezéseket használni a másik félre. Az e-mailek külön-külön és összességükben is kétséget kizáró módon alkalmasak arra, hogy felperes jóhírnevét sértsék.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a felperes tulajdonosa, illetőleg annak igazgatósága, a könyvvizsgáló és a felügyelő bizottsági tagok nem tekinthetők a felperes vonatkozásában külső személyeknek. Nem igaz az, hogy a bíróság a valótlan tények vonatkozásában nem vizsgálta azt, hogy azok alkalmasak-e a felperes jóhírnevének a megsértésére, hiszen az ítélet 7. és 9. oldalán megállapította a bíróság, hogy azok kívülálló személyek részére nem kerültek megküldésre, így alkalmatlanok arra, hogy a társadalom negatív értékítéletét felkeltsék. Kifejtette, hogy bíráló megjegyzéseinek kizárólagos oka az ... Nyrt. és az ...- ... Ügyfélszolgálati Kft. tevékenységének alacsony színvonala. A felperes által sérelmezett egyes kifejezések vonatkozásában előadta, hogy a törvénytelen működés körében tény, hogy már több hatóság is jogszabálysértést állapított meg a felperesnél, így az általa indított hatósági eljárásban is jogszabálysértés állapított meg a ... Hivatal.

A felperes fellebbezése alaptalan.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont végső jogi következtetése is helyes, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett, döntésének indokaival azonban az alábbiakban kifejtettek szerint csak részben.

Azt helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy az első és alapvető fontosságú vizsgálandó kérdés az volt, hogy az alperes leveleinek címzettjei, illetőleg a telefonbeszélgetések másik érintettjei a felperestől elkülönült személyeknek minősülhetnek-e, akik szemében a felperes hírnevét az alperesi közlések ronthaták. E kérdésben azonban az elsőfokú bíróság részben téves álláspontot foglalt el. Álláspontjának kialakítása során abból indult ki, hogy a levelek címzettjei minden esetben olyan személyek, illetőleg olyan társaságok alkalmazottai vagy képviselői voltak, akiknek valamilyen

okból ellenőrzési jogosultságuk volt a felperes felett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a jóhírnév rontás törvényi tényállása szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a közlések címzettjei bármilyen jogalapon jogosultak ellenőrzést gyakorolni azon személy felett, akire a közlés vonatkozik. A kérdés eldöntése szempontjából kizárólag az számít, hogy a közlések címzettjei jogi értelemben elkülönült személynek tekinthetők-e attól, akire a közlés vonatkozik.

Márpedig a felperes többségi tulajdonosa, azaz a ... képviselői, illetőleg a felperes könyvvizsgálójának dolgozói nyilvánvalóan jogi értelemben felperestől, mint jogi személytől elkülönült személyeknek, illetőleg tőle elkülönült más jogi személyek érdekében tevékenykedőnek minősülnek. Nyilvánvaló, hogy az, ha a valaki velük közöl tényeket, nem ugyanolyan, mintha a felperessel közölné ezeket. Bár kétségtelen, hogy ezen személyek elsősorban nem a felperes panaszos levelei, hanem a felperes könyvei és beszámolóí alapján alakítják ki értékítéletüket a felperesről, ettől függetlenül azonban a hozzájuk érkező egyéb közlések tartalma függvényében a bennük a felperesről kialakult kép, azaz a felperes hírneve megváltozhat. Mivel tehát a felperes hírnevének rontása a velük való információ közléssel összefüggésben elméletileg felmerülhetett, így érdemben kellett vizsgálni azt, hogy a felperes közlései alkalmasak-e az új Ptk. 2:46. §-a szerinti jóhírnév rontás tényállásának megvalósítására.

E tekintetben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a sérelmezett közlések döntő többsége vonatkozásában helyes álláspontot foglalt el, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes közlései nem valótlan tényállítások, hanem a véleménynyilvánítás szabadságának kereteit meg nem haladó vélemények. Ez alól egyetlen kivételt a felperes keresetének 2.) pontjának b.) és c.) pontjában foglalt kijelentések képeznek.

Ebben a körben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a sérelmezett kijelentések a 2015. január 4-i e-mailben részletesen leírt tények alapján az alperes által levont következtetések, az alapjukat képező tények valósága vagy valótlanága pedig objektíve bizonyítható lenne a perben, és ennek alapján vizsgálható lenne, hogy a következtetesként leírtak nem minősülnek-e olyan kirívóan okszerű következtetésnek, amely már a jóhírnév megsértésére alkalmas. Azonban azt is megállapította a bíróság, hogy ezek a közlések kizárólag a felperes alkalmazottaihoz jutottak el, azt az alperes kizárólag a felperes vezető jogtanácsosának, felügyelő bizottság elnökének és tagjainak, továbbá a felperes egyéb tisztségviselőinek küldte meg. Vagyis az e-mailben foglaltak még valótlanosságuk esetén sem alkalmasak arra, hogy a felkeltsék a társadalom negatív értékítéletét, miután kívülálló személyhez azok tartalma nem jutott el. Mivel a fent kifejtettek szerint a másodfokú bíróság álláspontja eltért az érintett személyek felperestől elkülönül jogalanyiságát illetően, és mivel a felperes fellebbezésében helyesen mutatott rá, hogy a levelek összefűzése folytán a korábbi levelek tartalma is eljutott a másodfokú bíróság álláspontja szerint külső személynek tekinthető tulajdonosi társaság, illetőleg könyvvizsgáló alkalmazottaihoz, így tehát érdemben kellett a kijelentések jóhírnév sértő jellegének vizsgálatával foglalkozni.

E körben a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a kijelentések valóban a felperes következtetései. Ezeket a következtetéseket abból a két tényből vonta le, hogy 2014. december végén telefonon azt a tájékoztatást kapta, hogy december 9-i panaszbeadványára válasz még nem készült, majd ugyanezen a napon az ügyfélszolgálaton személyesen megjelenve átadták részére a december 23-i keltezésű választ. A felperes keresetlevelében az alperes leveleinek ezen tényállításait nem sérelmezte és a per során sem volt vita a felek között arról, hogy ez a három tény, tehát a telefonos tájékoztatás tartalma és a levél átadása, valamint annak keltezése az alperes levelében írtaknak megfelelően megtörtént, így tehát a Pp. 163. §-ának (2) bekezdése alapján abból kellett kiindulnia a másodfokú bíróságnak, hogy ezen tények való tények.

Az alperes ehhez képest, abban a tekintetben vont le következtetést, hogy ez a helyzet miként alakulhatott ki. Kétségtelen, hogy erre számos más egyéb magyarázat is lehet, így például előfordulhat, hogy a telefonos ügyintéző, amikor az alperes részére a tájékoztatást megadta, még nem bírt tudomással a már korábban elkészült levélről. De az is logikus következtetés, amelyet az alperes levelében levont, miszerint a telefonbeszélgetést követően, utólag 23-ára visszadátumozva készítette el valaki a válaszlevelet. A felperes következtetése tehát való tényekből indul ki és logikailag helyes, így tehát nem tekinthető olyan kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amely a felperes jóhírnevének megsértésére alkalmas lehetne (EBH2011. 2396.). Ebből következően pedig függetlenül attól, hogy a felperes tekintetében külső személyek részére is átadásra került, a felperes jóhírnevének rontására mégis alkalmatlan volt.

A jogi indoklás ezen módosításától eltekintve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett indokokkal valamennyi sérelmezett kijelentés tekintetében maradéktalanul egyetértett, azokat nem ismétli meg. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a másodfokú eljárásban teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése és a költségmentességnek a bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a felperest kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illeték külön felhívásra az államnak való megfizetésére. Pervesztessége folytán a felperes az alperes részére perköltséget is köteles fizetni, melyet a másodfokú bíróság az alperes oldalán felmerült ügyvédi munkadíj összegében látott megállapíthatónak.

Az alperes az ügyvédi munkadíj összezszerűségének igazolására megbízási szerződést csatolt, mely alapján az áfa fizetési kötelezettséggel nem terhelt ügyvédet 90.000 forint ügyvédi munkadíj illeti meg. A másodfokú bíróság azonban ezen megbízási díjat eltúlzottnak találta: Az alperest képviselő ügyvéd egyetlen másfél oldalas beadványt készített és egyetlen tárgyaláson jelent meg a viszonylag egyszerű megítélésű ügyben. Így tehát munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ának (2) bekezdése alapján leszállította a megbízási szerződéstől eltérően a rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 15.000 forintban határozta meg.

Az ítélet elleni fellebbezés a Pp. 233/A. §-a alapján kizárt, az ítéletnek az erről való tájékoztatást tartalmazó rendelkezése a Pp. 220. §-ának (3) bekezdésén alapul

Budapest, 2016. január 22.

. Lukács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Örkényi László s.k.
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: